

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6T/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718010026
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718010026.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Skalica dňa 9. decembra 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaná E. Č.F., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom O. - Š., Š. XXX/XX

sa uznáva za vinnú, že

v období od 19.11.2015 do 09.12.2019 ako matka mal. syna L. B., nar. XX.XX.XXXX si neplní vyživovaciu povinnosť v Q. a všade tam, kde sa doposiaľ zdržuje, hoci jej táto vyplýva zo Zákona o rodine, ktorá výška jej bola určená rozsudkom Okresného súdu v Skalici pod č.k. 6P/114/2015-36 zo dňa 30.09.2015, právoplatným dňom 19.11.2015, ktorým súd zaviazal E. Č. platiť výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa stanovenú podľa osobitného zákona, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca F. B., čím za uvedené obdobie spôsobila celkový dlh na výživnom 1.229,70 eur k rukám otca dieťaťa F. B., bytom Q., ul. L. Č.. X,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o j e j u k l a d á

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 40 (štyridsať) hodín.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce osobne, bez nároku na odmenu vo svojom voľnom čase.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná trest povinnej práce vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor podal dňa 16.01.2018 Okresnému súdu Skalica obžalobu na obžalovanú pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovanej z prípravného konania, výpoveďou svedka poškodeného, listinnými dôkazmi zabezpečenými do konania, pričom zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná sa na hlavné pojednávanie nedostavila, požiadala o konanie v jej neprítomnosti. Počas prípravného konania sa obžalovaná k spáchaniu trestného činu priznala, výživné neplatila, nakoľko nemala finančný príjem, v tom čase bola nezamestnaná.

Obžalovaná sa na hlavné pojednávanie ani raz nedostavila, vyjadrila sa písomne, popr. telefonicky s tým, že sa momentálne stará o novonarodené dieťa, ktoré je dojčené. Súhlasila s prípadným trestom povinnej práce.

Svedok - poškodený F. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná mu od 19.11.2015 až do dňa pojednávania zaplatila na výživnom len čiastku 130,- €. Od 19.11.2015 až do dňa pojednávania mu okrem tejto čiastky žiadne iné výživné nezaplatila. Obžalovaná sa v podstate o maloletého nezaujíma, len sa so synom kontaktovali cez messenger, nekupuje mu žiadne veci, oblečenie, na výžive sa nepodieľa nijako. Mal. L. momentálne navštevuje 5. ročník ZŠ, je zdravým dieťaťom, výdaje sú na neho bežné, súvisiace so stravovaním, oblečením, hygienou. S mal. L. žijú v spol. domácnosti u matky. Svedok poškodený pracuje ako živnostník, samozrejme peniaze na maloletého chýbajú, ohľadom mal. L. mu vo výchove pomáha aj jeho matka.

Rozsudkom Okresného súdu Skalica pod č.k. 6P/114/2015-36 zo dňa 30.09.2015, právoplatným dňom 19.11.2015 mal súd preukázané, že súd zaviazal obžalovanú platiť výživné na mal. Dominika vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa stanovenú podľa osobitného zákona, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca Milana Bíleho.

Z výpisu zo živnostenského registra je zrejmé, že obžalovaná nie je živnostníčkou.

Zo správy daňového úradu Trnava, pobočka Skalica mal súd preukázané, že obžalovaná nie je evidovaná ako podnikateľ.

Správou ÚPSVaR Senica bolo preukázané, že obžalovaná nebola v inkriminovanom období evidovaná ako uchádzač o zamestnanie, nebola poberateľom sociálnych dávok ani hmotnej núdzy.

Správou Sociálnej poisťovne pobočka Senica mal súd preukázané, že obžalovaná nepoberala dávky v nezamestnanosti.

Poštovou poukážkou zo dňa 15.03.2018 mal súd preukázané, že obžalovaná zaplatila sumu 130,- eur na výživnom.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd uznal obžalovanú vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.

b) Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že obžalovaná úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala po dlhší čas, v danom prípade od 19.11.2018 až do dňa 09.12.2019. Úmyselné zavinenie bolo preukázané tým, že obžalovaná hoci vedela o tom, že má vyživovaciu povinnosť na mal. L., deklarovajú aj rozsudkom Okresného súdu Skalica, túto zákonnú povinnosť si vedome neplnila. Obžalovaná je zdravá, nemá žiadne pracovné obmedzenia. Momentne je síce na materskej dovolenke, pričom uvedené ju v žiadnom prípade nezbaňuje vyživovacej povinnosti voči ostatným jej maloletým deťom. Navyše súd dáva do pozornosti, že má stanovenú len minimálnu výšku výživného, ktorú je povinný si plniť každý bez ohľadu na jeho schopnosti a možnosti.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia ohľadom vypočítaného dlhu na výživnom, súd vychádzal z nasledovného :

Rok 2015 : len za mesiac 11 a 12 dlh na výživnom 54,26 eur (17,13 eur x 2)

Rok 2016 : dlh na výživnom 325,56 eur (27,13 eur x 12)

Rok 2017 : dlh na výživnom 326,70 eur (27,13 eur x 6 a 27,32 x 6)

Rok 2018 : dlh na výživnom 332,40 eur (27,32 eur x 6 a 28,08 x 6)

Rok 2019 : dlh na výživnom 320,79 eur (28,08 eur x 6 a 28,79 x 5)

Teda spolu za uvedené obdobie dlh na výživnom vo výške 1.359,70 eur. Odpočítaná suma 130,- eur, ktorú zaplatila obžalovaná, čo činí dlh na výživnom vo výške 1.229,70 eur za obdobie tak, ako je špecifikované v skutkovej vete tohto rozhodnutia.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia, sa stal, že ho spáchala obžalovaná a že boli splnené všetky podmienky na vyodenie trestnej zodpovednosti obžalovanej. Podľa názoru súdu obžalovaná svojím konaním uvedeným vo výroku o vine naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovanej súd zistil, že obžalovaná bola doposiaľ 2 x odsúdená, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/5/2019 zo dňa 29.05.2019, právoplatný dňa 18.07.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Z výpisu z evidencie priestupkov MV SR je zrejmé, že obžalovaná má dva záznamy o priestupku.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a prirážajúcich okolností súd prihliadol u obžalovanej ako na prirážajúcu okolnosť, že už bola za trestný čin odsúdená a na poľahčujúcu okolnosť, že sa priznala k spáchaniu trestného činu a tento oľutovala.

Súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam obžalovanej uložil trest povinnej práce vo výmere 40 hodín, nakoľko súd odsudzuje páchatela za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje 5 rokov a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, osobné pomery obžalovanej, možnosť jej nápravy a okolnosti spáchania trestného činu má súd za to, že nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody. Obžalovaná s takýmto druhom trestu súhlasila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).